

C Z Ę Ś Ć III.

I. Egzaminy dojrzałości (egzaminy dyplomowe na nauczycieli szkół powszechnych) złożone przez uczniów szkół prywatnych, nie mających praw szkół państwowych (szkoły średnie ogólnokształcące i zakłady kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych), przed ustanowioną państwową komisją egzaminacyjną w tych szkołach oraz takie same egzaminy, złożone w charakterze eksternów.

II. Egzaminy dla czynnych a nie kwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych zdawane w myśl art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258).

420.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 23 sierpnia 1935 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1930 r. o przenoszeniu oficerów rezerwowych z innych korpusów osobowych na oficerów zawodowych korpusu oficerów sądowych.

Na podstawie art. 123 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych z dnia 12 kwietnia 1930 r. o przenoszeniu oficerów rezerwowych z innych korpusów osobowych na oficerów zawodowych korpusu oficerów sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 284) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. Wojskowa aplikacja sądowa trwa 12 miesięcy i dzieli się na okresy:

- a) aplikacji w oddziale śledczym wojskowego sądu okręgowego,
- b) aplikacji w oddziale orzekającym wojskowego sądu okręgowego,
- c) aplikacji w prokuraturze przy wojskowym sądzie okręgowym,
- d) aplikacji w departamencie sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Kolejność okresów aplikacji nie musi być ściśle przestrzegana, w każdym razie jednak okres aplikacji w prokuraturze przy wojskowym sądzie okręgowym powinien nastąpić po odbyciu aplikacji w oddziale śledczym wojskowego sądu okręgowego; aplikację w departamencie sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych odbywa kandydat w końcowym okresie wojskowej aplikacji sądowej.

Okresy aplikacji nie mogą być krótsze jak 3 miesiące, z wyjątkiem okresu aplikacji w departamencie sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych, który zależnie od wyników aplikacji można skrócić, przedłużając odpowiednio inne z okresów aplikacji.

Podczas wojskowej aplikacji sądowej można kandydatom powierzać obrony z urzędu.

W czasie wojskowej aplikacji sądowej kandydaci obowiązani są brać udział w ćwiczeniach (seminarjach) zarządzanych osobnymi rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.

Do wojskowej aplikacji sądowej i wojskowego egzaminu sędziowskiego stosuje się odpowiednio

przepisy §§ 2, 3, 5, 7 — 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1930 r. o przenoszeniu oficerów zawodowych z innych korpusów osobowych do korpusu oficerów sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 108)“.

2) Dotychczasowy § 8 otrzymuje kolejną numerację „9“, a jako § 8 umieszcza się nowe postanowienie o brzmieniu następującem:

„§ 8. Szczegółowe warunki i tok przyjęcia, sposób odbywania wojskowej aplikacji sądowej, składania egzaminu sędziowskiego oraz odbywania służby oficerskiej w myśl § 1 lit. b określają przepisy szczególne.“

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:

Kasprzycki

421.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 sierpnia 1935 r.

o odprawie celnej tłuszczów i olejów skażonych oraz tłuszczu kostnego.

Na podstawie art. 13 ust. 4 i 133 pkt. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) zarządzam co następuje:

§ 1. Za tłuszcze i oleje - skażone, objęte poz. 124 p. 1, 205 p. 1, 212 p. 2 lit. a), 216 p. 1 uwaga i 222 p. 1 lit. a) taryfy celnej przywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 657) oraz rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 26 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 872), z dnia 13 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 93) i z dnia 13 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 390), uważa się takie tłuszcze i oleje, które w całej swej masie zawierają środek skażający, przewidziany w punkcie I par. 5 niniejszego rozporządzenia, ewentualnie zaś inny środek wymieniony w pozwoleniu Ministra Skarbu (pkt. II par. 5), — i to w ilości odpowiadającej normom

ustalonym w punkcie I par. 5 niniejszego rozporządzenia względnie w pozwoleniu Ministra Skarbu (punkt II par. 5).

§ 2. (1) Przy zgłoszeniu do odprawy celnej przywózowej tłuszczów i olejów - skażonych, strona powinna przedstawić zaświadczenie państwowego laboratorium chemicznego albo zaprzysiężonego chemika, wystawione w kraju pochodzenia towaru, które to zaświadczenie między innymi powinno podawać:

- a) środek skażający,
- b) procentową ilość środka skażającego, w stosunku do wagi tłuszczu lub oleju.

(2) Zaświadczenie to powinno być poświadczone przez konsulat Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. (1) Badanie, czy skażony tłuszcz lub olej odpowiada warunkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, przeprowadza urząd celny, w którym tłuszcz lub olej zostaje zgłoszony do odprawy celnej; przy braku w tym urzędzie odpowiednio urządzonego laboratorium, badanie przeprowadza najbliższy sąsiadujący urząd celny, posiadający takie laboratorium.

(2) Potrzebne do zbadania próbki wydziela urząd celny w 2 egzemplarzach w sposób, przewidziany przepisami wykonawczymi do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 90, poz. 820); jedną z wydzielonych prób urząd celny przechowuje w stanie nienaruszonym w ciągu jednego roku.

(3) Gdy wskutek badania ustalenie wyniku rewizji ulega znacznej zwłóce, urząd celny na wniosek strony może wydać towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem wyników badania, pobierając należności celne, jakie przypadają od danych tłuszczów lub olejów - skażonych, nadto zaś zabezpieczenie na pokrycie reszty należności celnych, które przypadłyby, gdyby na podstawie wyników badania okazało się, że tłuszcz lub olej nie odpowiada warunkom ustalonym dla tłuszczu lub oleju - skażonego.

§ 4. (1) Przywożone z zagranicy tłuszcze i oleje, objęte poz. 124 p. 2, 205 p. 2, 212 p. 2 lit. b) i 222 p. 1 lit. b) taryfy celnej przywózowej, mogą być na wniosek strony zamieszczony w zgłoszeniu celnym, skażone środkami i w sposób przewidziany w §§ 5 i 6 rozporządzenia niniejszego. Postanowienie to stosuje się również do tłuszczów i olejów, objętych poz. 216 p. 1 taryfy celnej przywózowej, sprowadzanych przez porty polskiego obszaru celnego, tudzież do tłuszczów i olejów, uznanych za nieskażone zgodnie z wynikiem badania, przeprowadzonego w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia.

(2) Środki skażające powinny być dostarczone przez stronę. Urząd Celny przed użyciem środka skażającego wydziela próbę w sposób przewidziany przepisami wykonawczymi do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 90, poz. 820) i przesyła ją do państwowej lub samorządowej pracowni chemicznej albo też do pracowni chemika - eksperta, zaprzysiężonego przy Izbie Przemysłowo - Handlowej, celem ustalenia czy środek ten jest środkiem skażającym, przewidzianym w punkcie I § 5 rozporządzenia niniejszego, względnie wskazanym w pozwoleniu Ministra Skarbu (§ 5 pkt. II).

(3) Środek skażający, z którego została wydzielona próba (ust. 2), urząd celny pozostawia pod zamknięciem celnym.

(4) Koszta opakowania, przesłania, analiz środka skażającego oraz inne koszta związane ze skażeniem tłuszczu lub oleju ponosi strona. Koszta opakowania i przesłania próbek uiszcza strona urzędowi celnemu zgóry.

§ 5. Ustala się następujące środki skażające:

I. 50%-owy (wagowo) roztwór żywicy drzew iglastych w takim oleju lub tłuszczu jaki ma być skażony — w ilości nie mniejszej niż 6% na wagę tłuszczu lub oleju;

II. Inne środki — za pozwoleniem Ministra Skarbu — w ilości i na warunkach w tem pozwoleniu podanych.

§ 6. Skażanie powinno się odbywać przez dokładne zmieszanie towaru ze środkiem skażającym, by środek skażający możliwie równomiernie rozszedł się w całej masie towaru, przyczem:

- a) skażenie tłuszczów środkiem wymienionym w punkcie I § 5 powinno się odbywać po uprzednim doprowadzeniu tłuszczu i środka skażającego do stanu ciekłego,
- b) skażenie tłuszczów lub olejów środkami przewidzianymi w pozwoleniach Ministra Skarbu (punkt II § 5) — powinno się odbywać w sposób w tych pozwoleniach podany.

§ 7. Skażanie tłuszczów i olejów, sprowadzonych w stanie nieskażonym oraz uznanych za nieskażone, powinno się odbywać pod kontrolą celną w zakładach przemysłowych, przerabiających surowiec lub w specjalnie urządzonych skażalniach. Skażanie olejów środkiem przewidzianym w punkcie I § 5 może być dokonane również w urzędzie celnym, jeżeli oleje znajdują się w stanie ciekłym.

§ 8. (1) O przebiegu skażenia dokonanego w kraju sporządza się protokół w 2-ch egzemplarzach, podpisany przez stronę i urzędnika celnego, w którego obecności odbyło się skażenie.

(2) W protokole należy podać:

- a) środek użyty do skażenia,
- b) procentową ilość środka skażającego w stosunku do wagi tłuszczu lub oleju,
- c) sposób skażenia.

(3) Jeden egzemplarz protokołu dołącza się do pierwszego egzemplarza zgłoszenia celnego przywózowego, drugi zaś do kwitu celnego. Fakt dołączenia protokołu należy odnotować w zgłoszeniu celnym w rubryce „Uwagi”.

§ 9. Do wymiaru należności celnych od tłuszczów i olejów skażonych w kraju pod kontrolą celną (§ 7) przyjmuje się wagę tłuszczu lub oleju - skażonego po potrąceniu wagi użytego środka skażającego.

§ 10. Do tłuszczów i olejów sprowadzonych z zagranicy, skażonych zagranicą lub w kraju według wymagań rozporządzenia niniejszego, stosuje się, odpowiednio do przynależności taryfowej tłuszczu lub oleju, cło przewidziane w poz. 124 p. 1, 205 p. 1, 212 p. 2 lit. a), 216 p. 1 uwaga i 222 p. 1 lit. a) taryfy celnej przywózowej, pod warunkiem że tłuszcz lub olej nie ulegną odkażeniu.

§ 11. (1) Osoby i firmy, które sprowadzają z zagranicy tłuszcze i oleje z zastosowaniem cła wskazanego w § 10 rozporządzenia niniejszego obowiązane są:

- a) posiadać dowody nabycia znajdujących się u nich tłuszców i olejów - skażonych,
- b) prowadzić księgi, wykazujące dokładnie przychód i rozchód tych tłuszców i olejów.

(2) Kontrolujące organa celne mają prawo wglądu do ksiąg przedsiębiorstwa i do fabrykacji.

§ 12. Przy odprawie celnej tłuszczu kostnego stosuje się, za pozwoleniem Ministra Skarbu, cło przewidziane w uwadze do poz. 215 taryfy celnej przywózowej, pod warunkiem że tłuszcz ten nie będzie użyty do innego celu niż wskazany w powołanej uwadze.

§ 13. (1) Przedsiębiorstwa, sprowadzające tłuszczy kostny, przeznaczony do przerobu na oleinę i stearynę, z zastosowaniem stawki celnej, przewidzianej w uwadze do poz. 215 taryfy celnej przywózowej, obowiązane są:

- a) posiadać dowody nabycia znajdującego się u nich tłuszczu kostnego,
- b) prowadzić księgi, w których powinno być wykazane:
  - I. ilość sprowadzanego tłuszczu kostnego,
  - II. ilość uzyskanej z tego tłuszczu oleiny i stearyny,
  - III. ilość uzyskanych produktów odpadkowych.

(2) Kontrolujące organa celne mają prawo wglądu do ksiąg przedsiębiorstwa i do fabrykacji.

§ 14. Kto nie dochowa warunków, pod jakimi do danego tłuszczu lub oleju zastosowano cło powołane w § 10 i 12 rozporządzenia niniejszego, podlega odpowiedzialności z ustawy karnej-skarbowej, niezależnie od obowiązku uiszczenia różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi za odpowiedni tłuszcz lub olej - nieskażony lub też tłuszcz kostny, sprowadzony bez pozwolenia Ministra Skarbu.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie następnego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

422.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 sierpnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o terminie rozpoczęcia prac komisji klasyfikacyjnych.

Na podstawie art. 10 ustęp 1 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

§ 1. Dzień 1 września 1935 r. oznacza się jako termin rozpoczęcia prac następujących komisji klasyfikacyjnych:

1) Głównej Komisji Klasyfikacyjnej przy Ministerstwie Skarbu w Warszawie,

2) wojewódzkich komisji klasyfikacyjnych w województwach białostockim, krakowskim, lwowskim, nowogródzkim, poleskim, pomorskim, poznańskim, śląskim, stanisławowskim, tarnopolskim, wileńskim i wołyńskim,

3) powiatowych komisji klasyfikacyjnych we wszystkich powiatach w województwach nowogródzkim, poleskim, śląskim, stanisławowskim, wileńskim i wołyńskim, oraz powiatach Białystok, Bielsk Podlaski, Grodno, Sokółka i Wołkowysk w województwie białostockim, w powiatach Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Jasło, Kraków, Mielec, Ropczyce, Tarnów i Wadowice w województwie krakowskim, w powiatach Brzozów, Gródek Jagielloński, Jarosław, Krosno, Lubaczów, Mościska, Nisko, Przemyśl, Przeworsk, Rudki, Rawa Ruska, Sambor, Sanok, Sokal, Tarnobrzeg i Żółkiew w województwie lwowskim, w powiatach Brodnica, Chełmno, Działdowo, Grudziądz, Lubawa, Sępólno, Tczew, Toruń, Tuchola, Wąbrzeźno, oraz w powiecie morskim w województwie pomorskim, w powiatach Bydgoszcz, Chodzież, Gniezno, Inowrocław, Jarocin, Kępno, Kościan, Krotoszyn, Leszno, Międzychód, Mogilno, Oborniki, Ostrów, Poznań, Rawicz, Śrem, Środa, Szamotuły, Wągrowiec, Września i Wyrzysk w województwie poznańskim, oraz w powiatach Brzeźany, Czortków, Kamionka Strumiłowa, Podhajce, Przemyślany, Trembowła, Zaleszczyki i Zbaraż w województwie tarnopolskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

78333

Cena 60 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.